

KRÅKRÖRET 2, 2023

Ordförande har ordet

Hej alla Spillkråkor!

Jag heter Viktoria Byback, och är nytilträd ordförande för Spillkråkan. Jag bor sedan 25 år tillbaka i Vaxholm, uppvuxen i norra Skåne och har mina rötter och min skog i norra Blekinge. Jag bor med min man och våra två ungdomar som är 19 och 21 samt vår katt Mysan.

Jag har sedan 1999 en skogsfastighet i Hallabro, Blekinge som utökades 2021 med ytterligare en fastighet. Intresset för skogen har ökat med åren och valde därför att läsa Hållbart familje-skogsbruk under 2017/2018 vid Linneuniversitetet. Detta blev startskottet för en mer aktiv skogsägarroll i ett generationsskifte från mina föräldrar. Jag har varit med i Spillkråkan sedan 2017 och med i styrelsen i 1 år. Året i en mer aktiv roll i Spillkråkan har varit mycket givande, intressant och rolig där en av höjdpunkterna var resan där vi fick fantastiska möten och intressanta studiebesök.

Jag är civilingenjör i grunden och har arbetat många år inom telekombranschen, de senaste åren arbetar jag som enhetschef på en myndighet med bland annat ansvar för miljö- och hållbarhetsfrågor.

Jag ser fram emot att ses fram över och att vi ska fortsätta nätverka och lära av varandra och kompetensutveckla oss genom att anordna både digitala och fysiska träffar och utbildningar inte minst kunskap om utvecklingen inom hållbart skogsbruk och för att för fler kvinnor nyfikna och intresserade av att äga skog och verka i skogsbranschen. Och att vi ska vara stolta skogsägare både utifrån vad våra skogar producerar och bidrag till biologisk mångfald!

Önskar er alla en fin sommar och att vi får både sol och regn!

Hälsningar Viktoria

Här kommer egna presentationer från några av de

Anna-Karin Swärd - från verksamhetskonsult till mångbrukare med skogsfastigheten som bas

Jag blev invald i styrelsen i april 2023 och min roll i styrelsen är bl. a. att samordna frågor kring anpassning av [hemsidan](#) och administrera Facebookgruppen Spillkråkans medlemmar, bl. a. genom att se till att de medlemmar som vill vara med i Facebookgruppen får tillgång till den.

Jag är relativt ny som skogsägare och är lite av en livsstilsförändrare. 2016 flyttade jag och min man från Stockholm till vår gemensamt införskaffade skogsfastighet vid havet strax söder om Oskarshamn. Vi tröttnade på trängseln, arbetslivet och stressen i Stockholm och längtade efter en mer naturnära och hållbar tillvaro. Under flera års tid sökte vi den optimala skogsgården för oss och vi besökte många skogsfastigheter i Sörmland, Östergötland och Kalmar län. Till slut hittade vi vår plats i Kalmar län strax söder om Oskarshamn.

Jag har arbetat många år som verksamhetskonsult och sedan 1998 som egen företagare och har ofta agerat projektledare i olika typer av digitaliseringsprojekt i olika branscher. Idag är jag även delvis engagerad i CirEko och verkar för att sprida kunskap och öka nätverkande inom cirkulär ekonomi.

Nu ser jag mig mer som en mångbrukare med skogen som bas och kommer framöver att allt mer växla över för att jobba ännu mer med utvecklingen av det hållbara skogsbruket, skogsgården och småskaliga erbjudanden inom naturturism.

Jag ser skogsägandet som en hållbar investering för framtiden och är nyfiken på alla möjligheter som skogen kan bidra till och ser Spillkråkan som en plattform och möjliggörare för erfarenhetsutbyte och dialog med andra kvinnor som äger skog. Mer information om mig och skogsbruket på Våneviks gård finns på [hemsidan](#). och i Södras medlemstidning Södra Kontakt 2.2022.

Helena Geijer Ericsson

Jag heter Helena Geijer Ericsson och blev i april ny medlem i styrelsen med ansvar för medlemmar. Jag gick med i Spillkråkan 2021 och tycker det är en fantastisk förening; ett betydelsefullt nätverk för kvinnliga skogsägare som jag vet från erfarenhet kan inspirera och bidra med kompetens. Här följer en kort presentation om vem jag är, och hur jag blivit skogsägare.

Min bakgrund i skogen är att jag sedan barnsben tillbringat somrarna på min farmors och farfars gård utanför Långasjö i Småland. Skogens värde var för mig framför allt en plats för blåbärsplockning, promenader och senare även de bästa ridvägarna. Jag var med i Friluftsfrämjandet och tyckte alltid om att vistas i skog och natur, men det fanns ingen tanke på att jag skulle utbilda mig skogligt eller jobba inom skogsnäringen.

Hemma runt vårt köksbord pratades det nog om både timmerpriser och priser på sågade trävaror då min pappa och farbror drev sågverk och listfabriker, men jag ville göra annat. Jag utbildade mig till civilekonom vid Lunds universitet och jobbade på olika konsultbolag under några år. Efter andra barnet valde jag att utveckla karriären och gick över till HR, Human Resources, där jag jobbade internationellt.

För några år sedan gjorde jag en stor förändring i mitt yrkesliv och lämnade min anställning, pausade HR arbetet, och började sätta mig in i skogsbruk och skogsförvaltning. Jag läste Hållbart Familje-skogsbruk på Linnéuniversitetet.

Under tiden som min farfar och senare pappa och farbror drev sågverks- och listindustri köpte bolaget några skogsfastigheter. När industrierna såldes 2002 behöll vi skogarna som samlades i Geijer Skog AB. För tre år sedan gjorde vi generationsskifte och jag tog över som operativt ansvarig.

Det innebär att jag jobbar med skogsförvaltning nu, och det är så roligt, lärorikt och bjuder på spännande utmaningar. Minska granandel, öka löv och testa med kontiunitetsskogsbruk där det lämpar sig är några exempel.

Jag sitter och skriver detta på den gård varifrån jag har mina första skogsminnen. Idag är det jag och min man som äger den. När vi inte är här, tillsammans med vår Labradoodle Obelix, bor vi i Åkarp i Skåne. I Skåne finns också de två vuxna barnen.

Önskar er alla en skön sommar och välkomnar er att kontakta mig!

*Foto ovan: Helena och hennes pappa Peter.
Förra årets Spillkråkanresa gick till Småland och då hade vi en*

halvdag i våra skogar i Stamphult. Det var så trevligt att ta emot er!

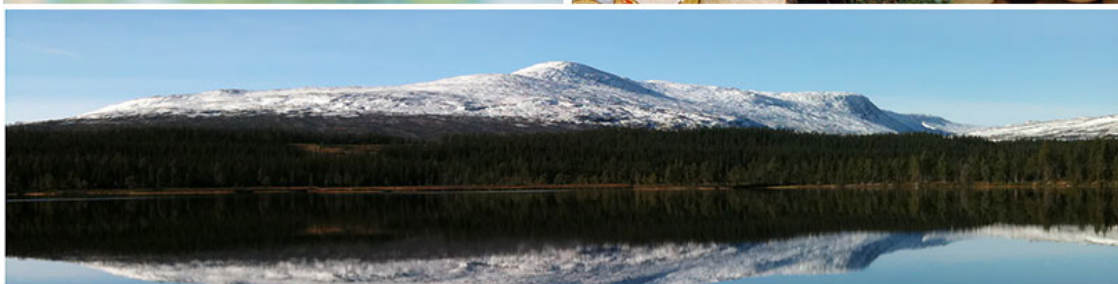
Pernilla Salevid

Jag bor och har min skog i Sydöstra hörnet av Östergötland, någon mil från Smålandsgränsen. Där har vi ca 120 ha produktiv skog. Att få jobba i och med skogen ger mycket tillbaka, exempelvis naturupplevelser och motion. Men det magiska är upplevelsen av att få ta del av det som tidigare generationer skapat som jag i min tur förvaltar och lämnar över till kommande generationer.

Diskussionen om hållbar skog är het just nu. Många skogsägare känner nog inte igen sig i den beskrivning av skogsbruk som finns i media. Jag tror att många kvinnor som äger och är engagerade i sin skog har en helt annan uppfattning om vad skogsbruk är. Jag har försökt att diversifiera min egen skog både vad det gäller trädslag och brukningsmetoder. Hos oss måste vi hela tiden anpassa oss efter den rådande barkborresituationen. Ibland känns det som barkborrarna bestämmer helt hur vår skog ska brukas, men detta ger också möjligheter att göra om och göra framtidens skog mer robust.

Spillkråkans mål, att engagera sig för hållbart skogsbruk, ligger helt rätt i tiden! Jag tycker att den nya utbildningen om detta ska bli mycket spännande. Innan jag gick med i Spillkråkorna visste jag inte att det var så kul att prata skog med kvinnor. Det blev en riktig energikick som har lett till många fortbildningsdagar här hos Östgötastammen och andra arrangemang.

Från hav till fjäll

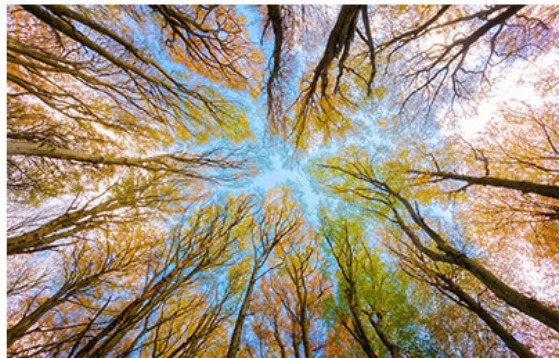
Nu pågår den slutliga planeringen av vår nationella resa. Det är mycket roligt att så många vill komma och besöka oss i Västernorrland och Jämtland. Vid anmälningstidens utgång var vi kring 40 deltagare.

Vi hoppas att det ska bli en givande resa. Vädret kan vi inte styra över men vi lovar en varm och trevlig samvaro. Förutom de olika studiebesöken tänker vi oss att själva bussresan också kan bli ett studiebesök i landskapet med berättelser.

Varmt välkomna!

Planeringsgruppen Gunbritt & Elisabeth, Åsa & Kerstin

**Några av Spillkråkans grundare berättar hur
föreningen startade**

Våren 1998 hade Skogsvårdsstyrelsen bestämt sig för att anordna en kurs för kvinnliga skogsägare. Två kvällar inne i Skogsvårdsstyrelsens aula och en dag ute på ute på Ladviks kursgård i Waxholm.

Man hade börjat uppmärksamma att det fanns en hel del kvinnliga skogsägare, men att de syntes lite. Omsorg om miljön borde intressera kvinnor. Så gjorde man ett program om skogsbruk och miljö och skickade ut. Inte till männen denna gång utan specifikt till kvinnorna. Gensvaret blev enormt.

Skogsvårdsstyrelsen trodde inte att man skulle kunna fylla hörsalen med kvinnor, men de fick köra repris på kursen tre gånger!

Vi vet inte hur många vi var men hela hörsalen var full och för mig att se så många kvinnor i skogsbrukssammanhang var en överraskning. Kände oss varma och lyckliga. Föreläsningarna som vi naturligtvis glömt bort i dag, minns vi som så intressanta. En föreläsare la på en overheadbild av en spillkråka flera gånger under sin föreläsning, samtidigt som han upprepade gång på gång: Kom ihåg att ni måste spara de grova träden för Spillkråkan bygger nytt bo varje år i en ny stam. Om de här grova träden försvinner så försvinner också femtio andra arter.

Sista dagen på kursen fylldes hela Ladviks matsal av entusiastiska lyckliga kvinnliga skogsägare.

Flera av oss kände en oro över att vi efter dessa dagar på skulle skingras som så ofta efter seminarier och föreläsningar. Vi ville inte tappa bort varandra, vi ville hålla kvar entusiasm och glädjen över att ha hittat varandra i denna, på den tiden, så manliga värld. Vid vårt bord i matsalen på Ladvik bord beslöt vi att starta en förening och namnen var ganska självklart efter denna dag i spillkråkans namn.

Fem av oss beslutade att bilda en arbetsgrupp och förbereda för det första konstituerande mötet.

Fyrtio kvinnor kom till vårt första möte, som vi höll i Skogsvårdsstyrelsernas lokaler då på Hantverkargatan. Vi tilldelades – valdes till de olika "rollerna" som om det handlat om en pjäs vi skulle spela. Dig väljer vi till kassör och du får bli ordförande, du sekreterare, och du får ta hand om pressen och massmedia. Vad gör en valberedning? Vi slog i vår nyanskaffade bok om hur bilda en förening. Den första styrelsen hade valts.

Vi fick oerhört mycket hjälp av Skogsvårdsstyrelsens (som det hette då) Leif Elmblad. Posten gick fortfarande med brevbärare

och frimärken. Till så många kvinnliga skogsägare som fanns i Skogsvårdsstyrelsens register hade vi verkligen inte råd med. Skogsvårdsstyrelsen sponsrade med brevutskick och frimärken. Vi träffades på kvällarna, kopierade inbjudningar, stoppade i kuvert, skrev adresser.

Sen ramlade massmedia in – kvinnliga skogsägare-det var nytt då, fast vi funnits hur länge som helst bara undanskuffade och ouppmärksammade.

Vi ordnade föreläsningar, kurser och fixade vackra, goda smörgåsar. Tog kontakt med vår storasyster Jenter i Skogbruket i Norge, med SLU på Umeå Universitet.

Vi fixade skogsresor både inom Sverige och utomlands. Besökte Norge, Tyskland, Ungern, Polen, USA - tittade på Sequoia, Redwood världens högsta träd.

Vi blev inbjudna att tala om kvinnliga skogsägare på FN:s skogskonferens i Portugal. Så nog kan man säga att Spillkråkan flög och blev uppmärksammas.

Här i Sverige delade vi ut broschyrer på skogsmässorna, Elmia och Nolia. Då i början vågade de fåtal kvinnor som syntes hänga i sina makars arm inte ta några broschyrer. Kunde ju vara feministiska. Hua! Och maken sa barskt: Nej tack nått sånt ska vi inte ha!

Vilken skillnad i dag då kvinnor glatt tar våra broschyrer och männen säger: Ge mig några jag ska ta hem dem till hustrun och döttrarna.

Beverly Bjerke & Louise Uggle

Spillkråkans 25-årsjubileum och Årsmöte 2023

Den 22 april firade vi i samband med årsmötet Spillkråkans 25-årsjubileum. Det var en dag med många intressanta och roliga inslag. Det vackra, näst intill sommarvädret, ramade in arrangörernas mycket välorganiserade program.

På förmiddagen kunde vi välja bland två olika besök på temat Träbyggande – tillbaka till framtiden. Wisdom Stockholm och Etnografiska museet med Rosendals slott. Jessica Szyber, affärsutvecklingschef på Stora Enso berättade för oss om Wisdom Stockholm och guidade oss på byggarbetsplatsen. Det var fascinerande att höra hur projektet tagits fram och löpt på samt att se domen som är tänkt att användas för filmvisningar. Camilla Schlyter Gezelius, träbyggnadsarkitekt och husarkitekt för Etnografiska museet berättade om dess tillkomst och hur träbyggnaden underhålls idag. Det var mycket intressanta och givande studiebesök.

Under eftermiddagen höll vår gästtalare Lotta Lyrå, VD Södra ett inspirerande föredrag. Hon tyckte att vi ska berätta historien om skogen. Vi ska ge familjeskogsbruket ett ansikte och prata mer om människorna bakom skogen. Det är också viktigt att lyfta fram produkterna i skogen. Där måste vi bli mer lyhörda för vad kunden önskar. Hon menade också att det behövs fler kvinnliga röster i skogsbranschen. Det skulle göra den mer nyanserad och mer respektfull.

Därefter hölls sedvanliga årsmöteshandlingar. En ny styrelse valdes och Viktoria Byback valdes som ny ordförande. Därutöver valdes fyra nya ledamöter in i styrelsen - Pernilla Salevid, Helena Geijer Ericsson, Anna-Karin Swärd och Maria Nordestedt. Förutom förra ordförande Kerstin Dagnäs så lämnade Linnea Claesdotter, Madeleine Saldner och Helena Löhtgren styrelsen.

Efter årsmötet bjöds det in till mingel på terrassen i det underbara vädret. Jubileumsmiddagen på kvällen blev en härlig tillställning med mycket god mat, fina tal och sång. Samtliga avgående ledamöter avtackades under middagen. Kerstin avtackades för sina år som ordförande under härlig dans. Det var en mycket lyckad dag och kväll. Ett stort tack till arrangörerna för deras fina arbete kring jubileet.

Skrivet av Gunbritt.

Bild nedan: Lotta Lyrå, VD Södra och Kerstin Dagnäs.

Vi önskar er en Glad Midsommar!

Vi önskar Er en **GLAD MIDSOMMAR** och en skön sommar med lämpliga mängder regn och sol!

Gunbritt & Elisabeth

Du får detta nyhetsbrev som medlem i Spillkråkan. Vill du inte ha dessa kan du avregistrera dig nedan.

[Avsluta prenumerationen](#)

